

Laat de kinderen tot Mij komen

Ds. J. IJsselstein – Markus 10:13-16

Liturgie:

Psalm 105:3, 4

Psalm 105:5

Lezen Markus 10:13-16

Psalm 8:1,2,3,4

Psalm 34:6

Psalm 87:4,5

Gemeente, jongens en meisjes, we overdenken vanmorgen met de hulp van de Heere uit het Bijbelgedeelte dat ons voorgelezen is, Markus 10, *de verzen 13 tot en met 16*.

Laten we die verzen samen nog een keer gaan lezen, Markus 10:13-16. Daar lezen we Gods Woord als volgt:

En zij brachten kinderkens tot Hem, opdat Hij ze aanraken zou; en de discipelen bestrafden degenen, die ze tot Hem brachten. Maar Jezus, dat ziende, nam het zeer kwalijk, en zeide tot hen: Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert ze niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods. Voorwaar zeg Ik u: Zo wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt, gelijk een kindeken, die zal in hetzelfde geenszins ingaan. En Hij omving ze met Zijn armen, en de handen op hen gelegd hebbende, zegende Hij dezelve.

De Heere Jezus is waarschijnlijk in Perea. Dat is dat deel van Israël, waar je kwam als je de Jordaan overstak, ook wel genoemd het Over Jordaanse.

Eerst is er een wat scherpe discussie met de farizeeën (dat ziet u in vers 2) over echtscheiding.

Mogen een man en een vrouw die getrouwd zijn, mogen een vader en moeder die elkaar trouw beloofd hebben, uit elkaar gaan?

Nee, zegt de Heere Jezus. Want God Zelf heeft die man en die vrouw bij elkaar gebracht, en dus mogen zij niet, dus mogen zij nooit van elkaar weg. Alleen als één van de twee overspel gepleegd heeft, dat wil zeggen: naar een andere man of vrouw is gegaan.

Het is heel erg verdrietig als een huwelijk of gezin zo stuk gaat, als dat toch gebeurt.

Het is *geen* reden om als gemeentelid op een ander neer te kijken. Of om zelf een schuldige aan te wijzen, om partij te kiezen, om te praten of kletsen.

Het is *wel* reden om veel voor de ander te bidden, en die zo mogelijk te helpen.

Ook klasgenootjes, jongens en meisjes, van wie de vader en moeder uit elkaar zijn, moet je proberen extra te helpen.

Daarna, na die discussie over echtscheiding, zit de Heere Jezus met Zijn discipelen daar een beetje verder over door te praten in een huis (vers 10). Totdat er wordt geklopt. Er is bezoek.

Een vader, met een kind op zijn arm. En kijk, daar is er nog één... En nog één...

De Statenvertaling zegt: het waren *kinderkens*. Kleine kinderen. Nog geen pubers.

Maar kleine kinderen. En die kleine kinderen worden gedragen. Dus waarschijnlijk waren ze echt klein: baby's of peutertjes.

En, wat komen die vaders doen?

Markus schrijft: Opdat Hij ze *aanraken* zou.

Mattheus schrijft: Toen werden kinderkens tot Hem (tot Jezus) gebracht, opdat Hij de *handen hun zou opleggen en bidden*.

Ben je hij, door jouw pappa, ook wel eens bij de Heere Jezus gebracht?

Je moet het thuis maar eens vragen...

Je zegt: 'Maar, wat betekent dat dan? Trouwens, de Heere Jezus is allang in de hemel...'

Ja, dus moet het nu anders. Biddend. Papa of mama kan jou biddend meenemen naar de Heere Jezus in de hemel.

En dan?

En dan zeggen: 'Heere, kijk! Het hart van mij, vader of moeder, is slecht. Dat weet U.

Maar nu heb ik hier ook mijn lieve jongetje, mijn lieve meisje. Het is mijn schuld, maar zijn of haar hart is even slecht. U weet het, Heere, U liet het me zien, wie ik was en ben voor U. Hoe zondig ik ben. Maar hij of zij is ook zo. In zonden ontvangen en geboren, een kind dat ligt onder de vloek. Maar dat komt door mij!

Heere, help ons. U bent de Enige, Die de zonden van dit lieve meisje, van deze lieve jongen kan afwassen met Uw bloed. U bent de Enige, Die hem of haar een nieuw hart kan geven. Heere doet U het toch alstublieft? Ik heb geen recht. Maar ik pleit...'

Wat betekent dat woord eigenlijk? *Pleiten*?

Pleiten is eigenlijk wijzen.

Als je bidt als vader of moeder, *waar* kan je dan naar wijzen?

Niet naar jezelf. Want je eigen hart is ook zondig en slecht voor God.

Dus, jongens en meisjes, zegt pappa of mamma iets anders als hij of zij biddend naar de Heere Jezus gaat om jou daar te brengen. Papa en mama wijzen ergens anders naar.

Ze zeggen biddend: 'Heere, de wijzen niet naar onszelf. Maar we wijzen naar wat U gezegd, naar wat U beloofd hebt, toen U zei: *Laat de kinderen tot Mij komen!*

U hebt het gezegd. U hebt beloofd dat ze welkom zijn. Nu dan, Heere, hier zijn we.

Wij met onze kinderen. En we gaan niet meer bij U weg, behalve als U ons zegent.'

Zijn jullie door jullie pappa ook weleens *zo* bij de Heere Jezus gebracht?

Je zegt: het versje is anders. 'Eens brachten de *moeders* de kinderen tot Jezus!'

Ja, dat mag ook. Maar in de Bijbel (dat is echt zo!), in de Bijbel staat dat het de vaders waren.

Vraag het dan maar aan ze allebei.

'Weg jullie!' De discipelen doen boos tegen die vaders, ze bestraffen ze: 'Weg! Wij zijn met veel belangrijker dingen bezig. De Meester heeft vandaag wel iets anders te doen, dan Zich bezig te houden met dit kleine grut.'

Je zegt: ‘Dat is erg!’

Dat is waar. De Heere Jezus ziet het en neemt het Zijn discipelen ook heel erg kwalijk. Hij is heel verontwaardigd. Hij is heel erg boos.

Op...? Op Zijn discipelen.

Je zegt: ‘Dus eigenlijk is dit een waarschuwing voor mensen die de Heere dienen, voor dominees, voor ouderlingen en diakenen.’

Dat klopt, daar heb je gelijk in. Dit is een heel erge waarschuwing voor mij, voor ons.

Een heel erge waarschuwing om niet bij de deur te gaan staan en te zeggen:

‘Jij? Nee, jij mag niet naar binnen. Je bent veel te klein, je bent veel te jong.’

‘U? Nee, u bent veel te oud, u bent veel te slecht.’

‘Ja, u daar, u mag wel. U bent al groot. Maar vooral: U bent zo netjes, en u ziet er zo belangrijk uit.’

Alsof we naast de deur van een nette gelegenheid staan: ‘U...? U bent helaas niet netjes genoeg gekleed.’

Alsof we naast een achtbaan staan: ‘Helaas, meisje, jij bent nog geen 1,20 m. Jij mag niet mee.’

Want zo *is* de Heere Jezus niet. Bij Hem is *iedereen* welkom.

Oude mensen, mensen met een hard hart, slechte mensen, zondige mensen, hoeren (dat zijn vrouwen die slapen bij vreemde mannen), tollenaars (dat zijn gemene mensen die te veel belastinggeld vragen), kortom: *iedereen*!

En vooral kleine kinderen. Zoals baby’s, kinderen in de buik van hun moeder, de peutertjes van de crèche, en jullie, kinderen van de basisschool.

‘Discipelen, laat ze binnen!’

Heel verontwaardigd. Lukas zegt: Maar Jezus riep *die kinderen* tot Zich.

Hij ziet die vaders heus wel, maar Hij roept *die kinderen*.

Zo roept Hij jullie, jongens en meisjes, vanmorgen ook: Kom! Kom bij Mij!

Waarom?

Nou, omdat *Ik gekomen ben om zalig te maken wat verloren was*.

Je bent wel gedoopt, maar je hebt een zondig hart. Je bent verloren. Maar Ik, zegt de Heere Jezus, wil je zondige hart schoon wassen. Ik wil je een nieuw hart geven. Om alles wat Ik gedaan en geleden heb aan het kruis.

Papa en mama mogen je brengen. Maar je mag zelf ook komen.

Terwijl je op je knietjes bidt, of in gedachten nu terwijl je luistert: ‘Heere, geef ook mij alstublieft een nieuw hart. Mag ik echt Uw kind worden?’

Terwijl je pleit op, terwijl je wijst naar?

Naar jezelf?

Nee, naar de Heere Jezus, naar wat Hij verdiende aan het kruis.

Naar wat de Heere beloofde, naar wat Hij op je voorhoofd schreef toen je gedoopt werd: ‘Als je Mij zoekt, zal je Mij vinden. Ik zal je tot een God zijn!’

Houd ze niet tegen, discipelen! *Want derzulken is het Koninkrijk Gods.*

Voor zulke kindertjes, voor zulke mensen is Mijn Koninkrijk.

Want derzulken is het Koninkrijk Gods.

Wat betekent dat eigenlijk?

Dat betekent een paar dingen.

a. Dat zegt als eerste dat jullie, jongens en meisjes, van de Heere *een heel speciale plek gekregen hebben*. Een plek in de kerk, bij de Bijbel, dicht bij de Heere.

Wij zeggen: Je bent gedoopt, want je bent kind van het verbond, kind van het Koninkrijk waarvan de Heere Jezus Koning is.

Net zoals vroeger de kinderen in het Oude Testament. Zij hoorden bij Israël, bij het volk van God. Zij waren kinderen van het verbond. Daarom werden de jongetjes besneden.

Zo zijn ook jullie, jongens en meisjes, kinderen van het Koninkrijk. Daarom ben je gedoopt.

En dat is heel bijzonder. Want dat betekent dat God Zijn Naam geschreven heeft op je voorhoofd. Voel maar. *'Ik zal u, Ik zal jou tot een God zijn.'*

Dat wil zeggen: Ik heb er recht op, dat je Mij dient en voor Mij leeft. Dat je je hart en leven aan Mij geeft.

Je zegt: 'Ja, maar mijn hart is anders.'

Ja, dat klopt.

Maar, zo zei de Heere bij je doop, Ik wil je een nieuw hart geven. Ik wil je tot een God zijn. Kom naar Mij toe. Je bent meer dan welkom.

Dat hoor je ook terug in het psalmvers dat we samen gaan zingen: Psalm 34:6:

Komt, kinderen, hoort naar mij;

Neem mijn' getrouwen raad in acht;

Ik leer, opdat g' uw plicht betracht,

Wat 's HEEREN vreze zij.

Hebt gij in 't leven lust,

In dagen, waar men 't goed' in ziet,

Waar men vrij is van verdriet,

Waar niets ons heil ontrust?

Jongens en meisjes, je bent (dat geldt tenminste de meesten van jullie) gedoopt. Maar er is meer nodig dan alleen dat.

Je hebt veel, je doop is heel erg belangrijk, maar je hebt *meer* nodig.

Een nieuw hart. Je hebt nodig, dat je nog een keer geboren wordt. Zoals het doopformulier zegt: Je kan in het Rijk van God niet ingaan, behalve als je opnieuw geboren wordt.

Opnieuw geboren worden, weer geboren worden, nog een keer geboren worden, dat is allemaal hetzelfde als *een nieuw hart krijgen*, een levend hart. Dat wil zeggen: alles wordt anders.

Je gaat anders *denken* over jezelf, over je zonden, over God, over de Heere Jezus.

Je gaat anders denken, en je gaat ook anders *leven*.

Dat wil de Heere aan je geven. Dat kan je krijgen. Voor niets.
Je kan het zelf niet maken. Het is het werk van de Heere God. En daarom moet je er ook veel om vragen en veel voor bidden.
Maar, terwijl je bidt, vergeet niet: de Heere wil het echt aan je geven. Dat heeft Hij beloofd.

‘Hou ze niet tegen, discipelen, *want derzulken* (voor zulke kinderen, voor zulke mensen) is Mijn Koninkrijk.’

b. Dat zegt als tweede (ik zei er al iets over): je hebt iets nodig wat je van jezelf niet hebt, namelijk *een hart als van een klein kind*.

Want zo zegt de Heere Jezus het ook in vers 15: *Voorwaar zeg Ik u: Zo wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, die zal in hetzelfde geenszins ingaan.*

Het Koninkrijk van God, de genade van de Heere ontvangen *als een klein kind*...
Hoe is dat?

Denk maar even met me mee. Wat doet een klein kind? Hoe is en klein kind? Een baby? Een baby is echt helemaal afhankelijk van zijn moeder. Die kan niets. Die kan zich niet aankleden, die kan niet lopen, die kan niet praten. Het is alsof hij zijn moeder aankijkt en zegt: ‘Doet u alles maar! Doet u alles maar voor mij.’

Dus een baby kan zelf niets. Maar hij vraagt wel. Niet met woorden, maar met tranen, huilend. Het huilt als het honger of dorst heeft.

En het zegt nooit: ‘Ik doe dat wel even zelf.’

Hoe kan je, hoe kunt u, volwassenen, het Koninkrijk van God binnen gaan?

Hoe kan je weer leven met de Heere? Hoe kan je echt Zijn kind worden?

Dan moet je dus worden, zoals je eigenlijk niet wilt zijn.

Dan moet je klein worden. Dan moet je buigen.

En je weet zelf, jongens en meisjes, dat is niet fijn. Dat wil je niet.

Als iemand tegen je zegt: ‘Jij? Jij bent nog maar klein’, dan voel je jezelf boos worden.

Dan zeg je: ‘Nee, echt niet! Ik ben al heel groot! En dus, papa of mama, u hoeft dit of dat heus niet voor mij te doen, ik wil alles *zelf* doen!’

En toch moeten we, als het gaat om ons zondige hart voor de Heere, klein worden.

Zo klein als een klein kind.

Niet meer zeggen: ‘Ik wil het *zelf* doen.’

Maar zeggen: ‘Heere, wilt *U* het doen?’

De Heere Jezus zegt: Je moet klein worden. En Ik wil je klein maken. Zo klein, dat je zegt: ‘Heere, ik kan het niet, ik weet het niet meer, wilt U het doen?’

Vroeger kon je zo goed bidden. Je had zulke mooie woorden. Maar de Heere maakt klein. En nu zeg je: ‘Heere, ik weet niet meer, wat ik bidden moet. Ik kan niet bidden. Er is alleen maar een zucht in mijn hart, hoor maar. Er is alleen maar een traan in mijn oog, kijk maar.’

Vroeger zei je: ‘Heere, ik zal het wel even zelf doen, ik zal echt heel goed mijn best gaan doen.’

En nu zeg je: ‘Heere, alles mislukt.’

Worden als een kind, als een heel klein kind. Dat doet de Heere. Dat is het werk van God de Heilige Geest.

En weet je wat nu zo bijzonder is?

Als je zegt: Ik doe het zelf wel, ik ga zelf heel goed mijn best doen, dan zeg je: ‘*Genade*, wat is dat? Dat heb ik eigenlijk helemaal niet nodig. Ik kan het toch gewoon zelf? Ik doe toch gewoon mijn best? De Heere is heus wel blij met mij.’

Maar als de Heere je klein maakt, als een klein kind...

Als je zegt: ‘Ik weet het niet meer, kan het nog wel goed komen met mijn zondige hart...?’

Ik wil het zo graag anders, ik wil zo graag voor U leven, maar het mislukt steeds weer...

Dan gaat de Heere het *omdraaien*. Dan *maakt Hij plaats in je hart* voor het omgekeerde.

Jij je best doen voor Mij? Nee, dat gaat fout, dat mislukt. Dat kan ook niet.

Want bij jou is alles stuk, je hart is slecht, is zondig, is geestelijk dood.

Het kan alleen andersom. Ik draai het om. Wat jij niet kan en wat jij niet wil, dat zal Ik voor je doen.

Ik voor u, Ik in jouw plaats.

Er moet betaald worden voor je zonden, voor je hemelhoge schuld? Ik zal het doen.

Je hart moet gewassen worden, want je bent in zonden ontvangen en geboren? Ik zal het doen.

Want daarvoor ben Ik juist gekomen. Daarvoor ben Ik geboren in Bethlehem, daarvoor ben Ik gestorven aan het kruis, daarvoor ben Ik opgestaan uit de dood. Om dat te kunnen doen, voor mensen zoals jij en u. Wat jij niet kan en wil, zal Ik voor je doen.

Ik voor u, Ik in jouw plaats.

De Heere gaat het *omdraaien*. Hij *maakt plaats in je hart* voor het omgekeerde, voor *genade*.

En genade betekent, dat je krijgt, wat je niet verdiend hebt.

Je krijgt het! Daarom staat hier: het Koninkrijk van God, genade *ontvangen* als een kind.

Niet doen, niet werken, niet pakken, niet zelf voor elkaar maken, maar *ontvangen*.

Dat wil zeggen: Ik, de Heere, leg het in je kleine, lege hand. Zodat jij het krijgt, zodat je het ontvangt.

Het is allemaal Mijn werk, het is allemaal Mijn genade.

Hoe dat gaat? Kijk maar naar wat er gebeurt in Perea. Er staat in vers 16: *En Hij omving ze met Zijn armen, en de handen op hen gelegd hebbende, zegende Hij dezelve.*

Eén voor één pakt de Heere Jezus die kleine kinderen over van hun vaders.

In Zijn ene arm. En de hand van Zijn andere arm legt Hij zacht op die kleine

kinderhoofdjes. En Hij bidt tot Zijn Vader, zo schrijft Mattheus. En Hij zegent ze. Vanuit een hart gevuld met liefde en medelijden.

Het doet denken aan wat Jesaja schrijft: Hij zal de lammeren in Zijn armen vergaderen en in Zijn schoot dragen (Jes. 40:11).

Dit heb je nodig, lieve kinderen. Dit hebt u nodig, volwassenen.
Worden als een kind, ontvangen, omarmd en gezegend worden als een kind.
Jongens en meisjes, je draagt (dat geldt de meesten van jullie) de bijzondere belofte van de Heere aan je voorhoofd. Je bent gedoopt.
De Heere heeft hier in de kerk aan je beloofd: Ik wil je alles geven. Ik wil je ontvangen. Ik wil je zegenen met Mijn genade.
Is dat geen bijzondere belofte? Vergeet hem dan toch niet.

Dit heb je nodig. Dit wil de Heere je geven. Dat Hij je in Zijn armen neemt en dat Hij je zegent. Als je de Heere vroeg zoekt, zal je Hem vinden (Spr. 8:17).

In deze geschiedenis, gemeente, is tot slot een zevenvoudige les.

a. In de eerste plaats, *grootouders*, dit is uw belangrijkste taak.
Het is uw zegen, dat u mag genieten van uw kinderen en kleinkinderen.
Maar het is uw roeping, om uw kinderen en kleinkinderen biddend tot Jezus te brengen.

b. In de tweede plaats, *ouders*, is het uw taak om (zoals deze vaders hun kinderen tot Jezus brachten) uw kinderen mee te nemen naar de kerk, naar de plaats waar de Heere woont en werkt. En thuis (in deze coronatijd) op te letten dat ze, hoe moeilijk dat ook kan zijn, meedoen, meekijken en meeluisteren naar de dienst.

Want, als er ergens een plaats is om uw kinderen tot Jezus te brengen, dan is het *hier*.
En daar is geen kind te klein voor.

Wie last heeft van kleine kinderen in de kerk, die mag denken: ik moet ook *zo* worden, als een klein kind. Als u hun ouders boos aankijkt, lijkt u op de discipelen, die bestraft werden. Dat u zelf misschien wat minder geconcentreerd kan luisteren, mag toch geen reden zijn om de kleine kinderen uit de kerk weg te houden? Deze kleintjes in Perea waren vast ook niet muissstil.

c. Het is in de derde plaats, *ouders*, ook onze taak om (zoals het doopformulier zegt) onze kinderen in het opgroeien hiervan breder, dat wil zeggen uitgebreider te onderwijzen.

Door ze met liefde voor te leven en te wijzen op de goede dienst van de Heere.

Door zichtbaar zelf te leven van het gaan tot Jezus.

Door te zeggen: ‘Jongen, meisje, denk eens terug aan de tijd dat je baby was. Toen was je al het voorwerp van Gods tere zorg en liefde. Hij nam je, hier voorin de kerk, in Zijn armen. Maar hoe staat het er nu mee? Zoek je de Heere ook? Bid je nog?’

d. Het is in de vierde plaats, *ouders*, onze taak om onze kinderen vooral in onze verborgen gebeden aan de voeten van Jezus te leggen.

Om te zeggen: ‘Heere, ik heb geen recht. Ook als ouder heb ik alles verzondigd. Maar om Uw Naam, om Uw Woord, om Uw beloftewoord, om Uw verbond, red toch alstublieft mijn kind, mijn kinderen?’

En tegelijkertijd is er ook troost in dit worstelen aan Gods genadetroon. We mogen zeggen: ‘Heere, doet *U* het maar. Doe wat *U* beloofd hebt.’

Geen vader, geen moeder, geen kind is ooit door de Heere afgewezen.

e. Het is in de vijfde plaats ook uw taak, *aanstaande ouders*, om uw kind *nu al* bij de Heere Jezus te brengen.

Geen kind is ooit te vroeg aan de voeten van Jezus gelegd. Een zwangerschap is kwetsbaar. Je krijgt nooit spijt als je je kinderen vanaf je prilste zwangerschap bij de Heere brengt.

f. In de zesde plaats, *jongelui*, er is een teken getekend op je voorhoofd. Er is een belofte aan je beloofd. Door Hem, Die zegt: ‘Kom tot Mij. Mijn zoon, Mijn dochter, geef Mij je hart.’

Nog nooit is één jongere door Hem afgewezen. Kom dan, buig je knieën voor Hem.

g. In de zevende plaats, als laatste, *kinderen*, de Heere heeft gezegd dat Hij je wil ontvangen, al doe je nog zo veel verkeerd, al ben je nog zo zondig.

Als je straks thuis bent, zoek dan een stil plekje, buig dan je knietjes, wijs dan met je vinger naar je voorhoofd en zeg: ‘Heere, ik weet niet hoe het moet. Maar U hebt het gezegd, U hebt het beloofd: als ik U zoeken zal, dan zal ik U vinden.

Heere, doe wat U beloofd hebt!

Om Jezus’ wil.

Amen.

Slotzang Psalm 87:4,5

God zal ze Zelf bevestigen en schragen,
En op Zijn rol, waar Hij de volken schrijft,
Hen tellen, als in Isrel ingelijfd,
En doen den naam van Sions kinderen dragen.

Dan wordt mijn naam met lofgejuich geprezen;
Dan zullen daar de blijde zangers staan,
De speelliên op de harp en cimbels slaan,
En binnen u al mijn fonteinen wezen.